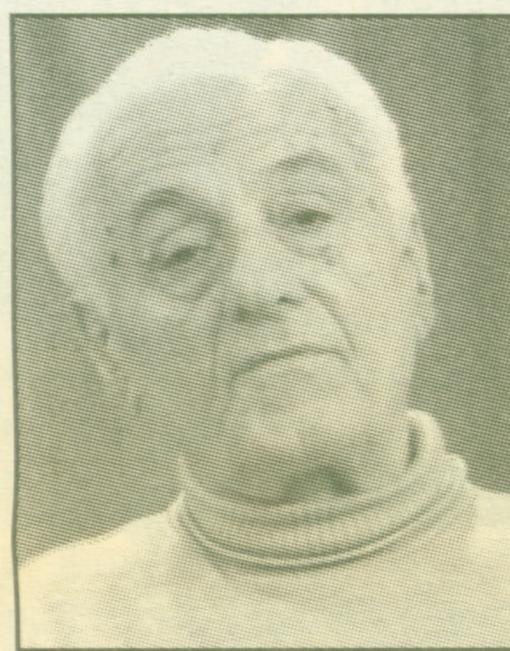

Просто искаш да съм си циганин...

Стожер е по пътя между Варна и Добрич.
Все направо... автобуса спира в центъра на селото. Стигнеш ли там и попиташи за художника - всички ме знаят, казва Бадуля.

ИНТИМНО

Махличката сега заесенява!...
А привечер над Конски дол
една луна от десството изгрява
със златния си ореол!

И ти възлизаш с крачки уморени
след залеза на всеки ден
по плочника от камъни студени
към дворчето с чимшир зелен!

Там твойта баба Джина те посреща
запушила качак-kuckин
с подлучената супица от леща
за теб, несремнико, Усин!

Че не Веднъж във гълъката заседна
на залъка вкуса горчив
за да запомниш свойта орис бедна
докато на света си жив!...

Побратиме, далече в Чепеларе
изтиява вече твоя прах!
А беше млад и край Дели магаре
ти Ама любеше до грях!

От скръб по тебе щом си дъх поема
и ето те - стоиш до мен:
все тъй засмян и горд - развял перчена
от мисли светли упое!

И тръгваме на път - мечтата твоя
да има път и само път!!
До сенен дъх ти мразеше покоя
за тебе по-жесток от смърт!

Георги ЦОЕВ

При откриването на изложбата ми "Ромски свят" в галерия "Зограф" във Варна, го доха голяма част от хората от селото. Много ме трогна това.

Майка ми Милка, съседите, сина ми Джанел, починалият ми чичо - големия разказач на приказки, оказват силно въздействие върху мен и аз го претворявам в картините си. Всяка една е посветена на тях". За тази изложба се трудих месец и половина.

Аз съм гений - циганин с дарба. Обичам по-приказните неща, защото съм романтик.

Замова и харесвам Шуман, Шуберт, Бетовен, но романтиците ми допадат най-вече. Забравих да

кажа, че обичам класическа музика!

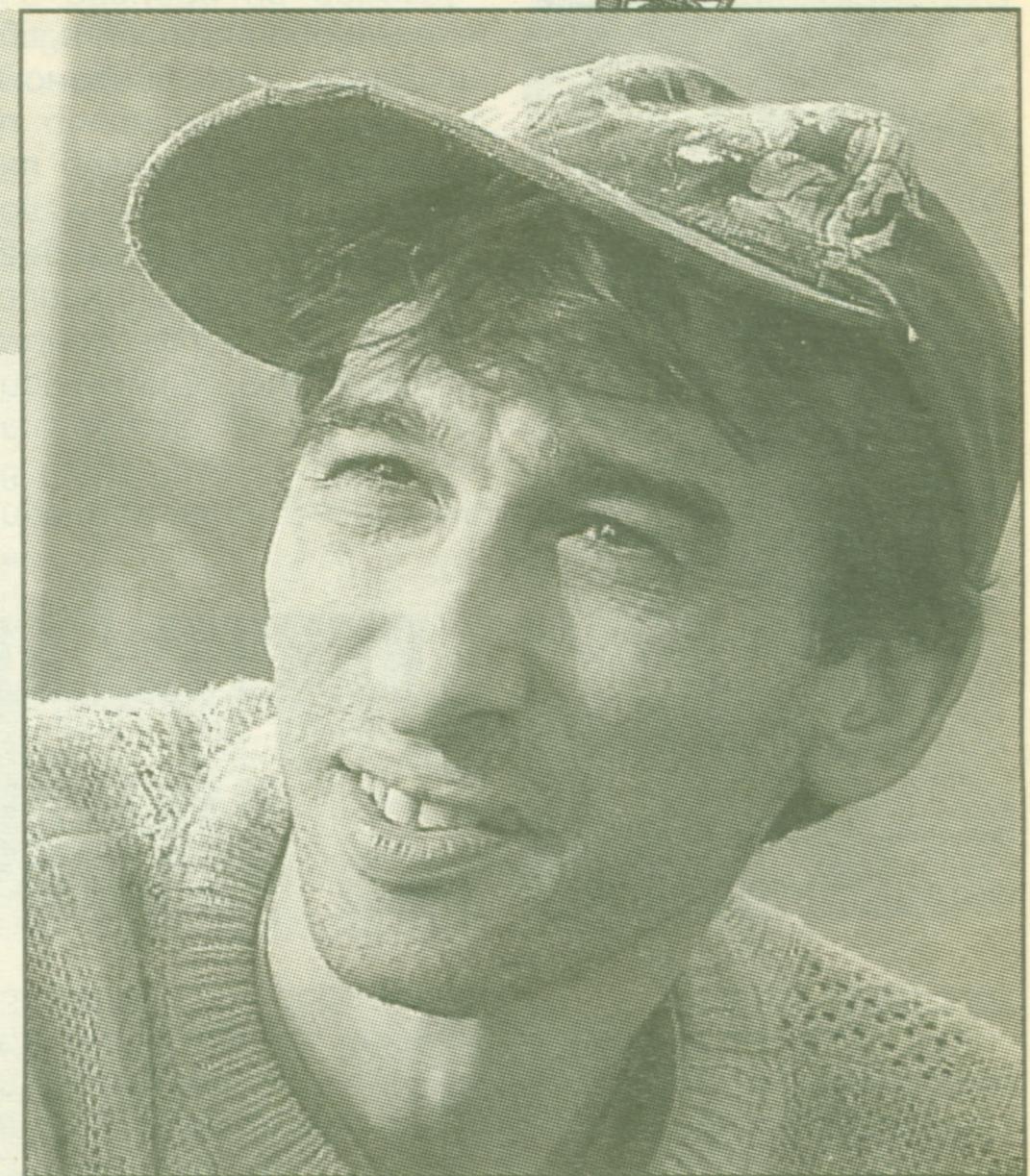
Операта не ми допада, но по класическата

много си падам!

Животните са другата ми слабост - постоянно ги рисувам, търся вързката им с човека".

Бадуля е роден на 7 декември 1970 г. в Добрич. В рода му няма художници, но е чувал от баба си, че са имали грънчари. Малцина го разбира, повечето го смятат за странен. Съпругата му обаче поощрява артистичната му дарба.

За сега, семейството и родителите му живеят в една къща. Но скоро ще заживеят в

собствен дом - строи в момента. За това работи в строителството, за да изкара повече пари.

"Работя по строежите в Банско, а квартираната ми е в Разлог. На пет километра, не е далече. Но не е много лесно... Там ще ми изпратиш вестника".

"И пъсък съм Васил от кариерата в Стожер, с подгути ръце ходех и пак съм рисувал. Не искам синът ми Джанел като порасне да е бебен. Бил съм на Остров Крим. Господ ме благослови - предложиха ми да изографисам стени на параклиса "Свети Георги". Голямо преживяване беше. От парите си купих видеокамера".

на страница 12 • 99 роомм енгар

"Трансилвания" - номадски транс под открито небе

Младата красавица Зингарина неистово желае да намери забягналия мъж, в когото, уви, се е влюбила до смърт. Напуска Франция и потегля на Изток, за да търси дирите на талантлив, но неверен ромски музикант.

По време на необичайното пътуване извън времето и пространството, най-близката ѝ приятелка и почти сестра Мария прави невъзможното, за да я предпазва и опазва.

Зашпото Зингарина е готова всеки момент да попъне в дълбоката пропаст на отчаянието.

По време на колоритен кукерски фестивал в румънската провинция Трансилвания Зингарина на най-сетне намира онзи, когото до този момент е смятала за смисъл на живота си. Но сред шума, лудостта, музиката и опиянението от алкохола, вместо с любов, той я дарява с презрение. Жестоко наранена, Зингарина разбира, че на хоризонта няма да

има Венчален пръстен, нито пък сватбено тържество.

Отчаяната и готова на всичко смущла красавица успява да избяга от опекунството на Мария, за да изживее свободолюбив номадски транс под открито небе. Трагично до този момент отчаянието се преражда в любовна вързка със случайно срещнат енigmатичен мъж.

Името му е Чангало. Той постоянно е на път, тъй като животната му философия не признава нито

граници, нито собствен дом. Изглежда груб и безпardonен спекулант, но всъщност е вътрешно светъл и лоялен мъж.. Всичко това се случва в най-новия филм на Тони Гатлиф "Трансилвания", който тази година тържествено закри 59-ия международен кинофестивал в Кан.

"Идеята, филмът ми да бъде представен като тържествен финал на най-голямото филмово събитие в света, ми хареса много. Чувствам се ужасно горд от това решение, тъй като "Трансилвания" фактически се превръща в символ на паралелните култури, внушавщи неизчерпаемо етническо разнообразие" - каза в Кан известният ромски режисьор.

Павлина ЖЕЛЕВА

Филма се прожектира в софийските кина. Повече за него и неговия режисьор Тони Гатлиф четете в първия број на сп. "О ро- ма", който ще излезе в началото на февруари 2007.